

'Ik leef niet meer in twee werelden'

Fazilah Lalmahomed:

‘Ik geniet nog steeds met volle teugen’

TEKST Mechtelt Lindenhovius | FOTO'S Truus van Gog

‘Waarom het notariaat? Tja, eigenlijk ben ik er niet zelf opgekomen. Mijn moeder kwam ermee aanzetten. Ze had een vriendin die kandidaat-notaris was. Het sprak mij meteen aan. In Suriname hoorde je dat ook niet veel. Ze kennen wel het notariaat natuurlijk, maar je moet voor de studie naar Nederland. De meesten studeerden in Suriname geneeskunde of economie.

Ook al kwam ik daarvoor regelmatig hier – mijn moeder was nog de enige van de familie die in Suriname woonde –, studeren in Nederland, in je eentje, was wel heel anders. Ik studeerde, niets anders dan dat. Ik had ook geen studiebeurs of zo, mijn ouders betaalden alles. Dus ik kwam echt om te leren. Geen studentenvereniging, ook geen bijbaantje. Mijn ouders hadden ook zoiets van: zorg maar dat je snel afstudeert, werken mag je daarna doen. Ik heb dat niet als een gemis ervaren. Ik had toen ook nog echt het Surinaamse gevoel. Dat gevoel was eigenlijk over toen ik na drie jaar werkervaring de keuze maakte om voorgoed in Nederland te blijven. Natuurlijk heb ik nog wel een band met Suriname. De praktijk van ons kantoor heeft ook nog die link. Maar ik leef niet meer in twee werelden. Mijn leven speelt zich hier af.

Ik ben begonnen in de algemene praktijk op een vrij klein kantoor. Deed meteen alles, niet op een heel hoog niveau. Er werd geen advies van mij verwacht. Misschien juist daardoor kon ik ook alle rechtsgebieden doen. Die goede basis vind ik nog steeds erg belangrijk, ook voor kandidaten die nu beginnen. En dan heb ik het niet alleen over akten maken, maar over het hele proces in het notariaat, vanaf het begin tot het eind. Uiteraard is specialisatie wel goed, vooral binnen je eigen kantoor. Maar je moet wel de basis van andere rechtsgebieden weten.

Ik wilde altijd notaris worden. Misschien niet zo snel [Lalmahomed werd na zeven jaar benoemd tot notaris – red.], maar ik ben nooit gaan studeren om kandidaat te blijven. Dat heeft misschien ook wel met mijn Surinaamse roots te maken. Dat zit er echt bij ons in. En nog steeds geniet ik met volle teugen. Ik heb me wel eens afgevraagd wat ik anders zou willen doen, maar ik zou het echt niet weten. Mijn hart ligt in het notariaat. En dan met name het personen- en familierecht en de

Surinaamse dossiers. Het persoonlijke boeit me heel erg, daar voel ik me in thuis.’

En het ondernemerschap. Je krijgt het erbij cadeau. Maar of het altijd een leuk cadeau is? Personeelszaken vind ik bijvoorbeeld best lastig. Volgens mij is dat ook niet echt voor een notaris weggelegd: je hebt die kennis niet, die *feeling* niet. Dat zie ik duidelijk bij mezelf, daarvoor ben ik minder geschikt. Dat gaan we nu dan ook anders doen. Gelukkig is het ondernemerschap meer. En dat andere aspect vind ik weer wel leuk. We doen ook veel werk voor Surinamers. De gemeenschappelijke cultuur wordt als prettig ervaren. Er zijn weinig woorden nodig. Je weet hoe het gaat in de families. Er spelen vaak veel emoties, ze zijn nerveus of schamen zich voor familieproblemen. Dan is het heel belangrijk dat je begrip en geduld hebt. Dat je ze begrijpt en op hun gemak stelt. Als allochtoon vervul je ook bepaalde functies voor je achterban. Dat verwacht de gemeenschap ook wel van je. Ik profileer me ook bewust. Ik ben jaarlijks voorzitter van de Miss India Holland verkiezing, een heel groot evenement met wel achthonderd bezoekers. Meisjes waarvan een van de ouders Hindoestaan zijn, mogen hieraan deelnemen. De winnares gaat naar de *world wide*-verkiezing. Ik zit daar in mijn hoedanigheid als notaris, om toezicht te houden. Maar stem ook mee. Erg leuk, maar ik doe het ook voor de naamsbekendheid. Mijn compagnon en ik zijn beide notaris geworden in de crisis. Tijd om na te denken over onze strategie was er niet bij. We zijn constant bezig om alles draaiende te houden. Sinds juli hebben we ook geen kandidaat-notaris meer. Die besloot zelf terug te gaan naar Suriname. Wellicht dat we haar in de toekomst wel vervangen, maar nu nog niet. Nu doen we alles zelf van mailtjes, telefoontjes, tot besprekingen en passeren. Uiteraard hebben we ondersteuning van onze medewerkers, maar die geven geen adviezen. Het is druk, maar met de crisis mag ik blij zijn met zoveel werk. Als de crisis voorbij is, wil ik het wel anders gaan organiseren. Misschien andere mensen erbij nemen, dat we niet meer alles zelf hoeven te doen.’ ■

Fazilah Lalmahomed (33) begon haar loopbaan bij Diemer Notariaat. Na anderhalf jaar kwam ze terecht bij Meijer c.s. in Amsterdam. In oktober 2007 verhuisde ze naar Den Haag waar ze in mei 2008 notaris werd bij Lont & Lalmahomed.

.....

In deze rubriek vertelt elke maand een (kandidaat-)notaris die tien jaar geleden (het jaar dat Notariaat Magazine voor het eerst verscheen) is begonnen met werken over zijn ervaringen en verwachtingen. Bent u in 2001 gestart en hebt u een interessant verhaal? Mail naar nm@knbn.nl.

.....